

prima instanță: V.Gîrleanu
(Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău)
instanța de apel: Iu.Cimpoi, N.Craiu, N.Simciuc
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-1302/16

Î N C H E I E R E

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Pavlic Valerii,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pavlic Valerii
împotriva Întreprinderii de Stat „Cadastru”, intervenient accesoriu Mîță Victor
privind recunoașterea nulă a ordinului nr.324-p din 04.09.2014 privind demisia
reclamantului, recunoașterea nulă a ordinului privind angajarea în funcția de
conducător de vehicule a lui Mîță Victor, restabilirea reclamantului în funcția
deținută cu încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de
muncă, încasarea de la pîrît a prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, prin care
a fost respins apelul declarat de Pavlic Valerii, fiind menținută hotărîrea
Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 iunie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 14.11.2014 Pavlic Valerii s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Cadastru”, intervenient accesoriu Mîță
Victor privind recunoașterea nulă a ordinului nr.324-p din 04.09.2014 privind
demisia reclamantului, recunoașterea nulă a ordinului privind angajarea în funcția
de conducător de vehicule a lui Mîță Victor, restabilirea reclamantului în funcția
deținută cu încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de
muncă, încasarea de la pîrît a prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, începând cu anul 2005 a fost
angajat în funcția de conducător de vehicul în cadrul Oficiului Cadastral Teritorial
Drochia, filiala ÎS „Cadastru”. La data de 04.09.2014 în urma unui concurs de
împrejurări, legate de presiuni psihologice exercitate de registratorul șef al filialei
OCT Drochia, numit în funcție anul curent, reclamantul a depus cerere de demisie.
Din care motiv consideră că, demisia forțată a constituit pentru reclamant un atac
psihologic puternic, ca rezultat urmînd înrăutățirea stării sănătății acestuia,
consecințele fiind greu de recuperat. Revenindu-și peste un timp, fiind convins de
ilegalitatea la care a fost supus reclamantul s-a adresat la locul de muncă la
11.09.2014 cu o cerere prin care și-a retras cererea de demisie din 04.09.2014, însă
activitatea reclamantului nu a fost posibil a fi reluată.

Prin răspunsul registratorului OCT Drochia din 23.09.2014, reclamantul a

fost informat despre imposibilitatea admiterii cererii sale din 11.09.2014, din motiv că în baza cererii la 04.09.2014 a fost emis ordinul nr.324-p din 04.09.2014 cu privire la demisie. Suplimentar reclamantului i s-a comunicat că în baza contractului individual de muncă încheiat la 05.09.2014 cu Mîță Victor, soțul registratorului-șef al OCT Drochia, Mîță Ala, a suplini funcția de șofer vacantă. Reclamantul a menționat că, până în prezent carnetul de muncă a reclamantului se află la angajator.

Totodată, reclamantul consideră că, demisia sa s-a produs contrar prevederilor legii, în consecință angajarea unui alt salariat era ilegală, fiind posibilă restabilirea lui în funcție cu încasarea salariului pentru perioada absenței forțate la locul de muncă și a prejudiciului moral în echivalent patrimonial în sumă de 10000 lei.

La fel, făcând referire la prevederile art.14 și art.85 CM, reclamantul a invocat că termenul de 14 zile este acordat de legislator pentru a suplini funcția vacantă eventuală care trebuia să apară odată cu admiterea cererii de demisie a salariatului. În cazul termenului nominalizat salariatul putea să renunțe la demisie informând în aceeași formă angajatorul despre noua sa intenție. Curgerea termenului în cadrul căruia urma să fie procesată cererea de demisie, efectuarea acțiunilor de admitere a acesteia, angajarea altei persoane urma să demareze începând cu data de 05.09.2014, ziua imediat următoare zilei în care a fost formulată cererea de demisie.

Reclamantul a menționat că, ordinul de demisie nici până la moment nu a fost adus la cunoștință reclamantului. În concluzie indicând că, ordinul de demisie nicidecum nu putea fi emis la data de 04.09.2014, cu atât mai mult că reclamantul nu făcea parte din lista subiecților cu drept de demisionare imediată menționați la art.85 alin.(2) Codul muncii.

Pe cale de consecință, consideră că actul de angajare a noului salariat în locul său este ilegal, inclusiv din considerente că la numirea intervenientului accesoriu nu s-a ținut cont de eventualul conflict de interese între registratorul-șef al OCT Drochia, din care motiv invocă nulitatea contractului individual de muncă încheiat cu intervenientul accesoriu.

Reclamantul consideră că prin încetarea ilegală a relațiilor de muncă, precum și prin sistemul de acțiuni care s-au precedat în privința lui, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, care reiese din suferințele de ordin psihic, care pot fi recuperate pecuniar prin plata de către pârât a unui echivalent patrimonial în sumă de 10000 lei.

Solicită Pavlic Valerii recunoașterea nulității ordinului nr.324-p din 04.09.2014 privind demisia sa din funcția de conducător de vehicul din cadrul Oficiului Cadastral Teritorial Drochia filiala IS "Cadastru", anularea ordinului privind angajarea în funcție a lui Mîță Victor în cadrul Oficiului Cadastral Teritorial Drochia filiala ÎS "Cadastru", restabilirea sa în funcția de conducător de vehicul cu încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral cauzat în sumă de 10000 lei și toate cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 iunie 2015, acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La 16 iulie 2015 Pavlic Valerii a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitînd casarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 iunie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015 s-a respins apelul declarat de către Pavlic Valerii, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 iunie 2015.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, hotărîrea primei instanțe a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiul și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale, care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Conform prevederilor art.81 alin.(1) lit. b), alin.(2),(3) CM, contractul individual de muncă poate înceta la inițiativa uneia dintre părți (art.85 și 86 Codul muncii). În toate cazurile menționate la alin.(1), ziua încetării contractului individual de muncă se consideră ultima zi de muncă. Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărîrii) angajatorului, care se aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, cel târziu la data eliberării din serviciu.

Prevederile art.85 alin.(4) CM stipulează că până la expirarea termenelor indicate la alin.(1), (2) și (4¹), salariatul are dreptul oricând să-și retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima. În acest caz, angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă, până la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod.

Instanța de apel a menționat că, cererea apelantului Pavlic Valerii privind retragerea cererii de concediere nu a fost satisfăcută, deoarece pentru a nu periclita activitatea OCT Drochia, la data de 05.09.2014, a fost angajat în funcție de șofer, Mîță Victor, or, până la retragerea cererii de demisie de către apelant, deja era încheiat contractul individual de muncă cu un alt salariat, despre ce a și fost informat Pavlic Valerii prin scrisoarea din 23.09.2014. Tot prin scrisoarea nominalizată, apelantul a fost informat că cererea sa de demisie a fost acceptată de către angajator și la 04.09.2014 a fost emis ordinul nr.324-p din 04.09.2014 cu privire la demisie.

Iar, la data de 30.09.2014 prin scrisoarea ÎS „Cadastru”, Pavlic Valerii repetat a fost informat că este demisionat din funcția deținută la 04.09.2014 și urmează să se prezinte la Direcția resurse umane, Aparatul Central al ÎS „Cadastru”, pentru a ridica carnetul de muncă. Scrisoarea nominalizată a fost recepționată la data de 02.10.2014 ceea ce se confirmă și prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f.d.37).

Mai mult ca atât, instanța de apel a reiterat faptul că, apelantul a solicitat demisionarea din propria inițiativă, respectiv, acesta conștientiza efectele unei asemenea cereri și actele ce urmau a fi emise de către angajator, or, conform declarațiilor apelantului, el intenționat nu a ridicat actele respective, deși a fost înștiințat atât telefonic, cât și în scris, deoarece dorea să-și continue activitatea.

Conform cererii din 20.12.2014, Mîță Victor a solicitat rezilierea contractului individual de muncă din propria inițiativă și prin ordinul din 20.12.2014 a fost acceptată demisia acestuia. La data de 23.12.2014 a fost angajat în funcția de șofer Bodnari Igor.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, instanța de fond legal și întemeiat a respins cererea privind recunoașterea nulă a ordinului nr.324-p din 04.09.2014, recunoașterea nulă a ordinului privind angajarea în funcția de

conducător de vehicule a lui Mîță Victor, restabilirea în funcția deținută cu încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei, deoarece eliberarea din funcție a salariatului Pavlic Valerii a fost efectuată întemeiat și absolut justificat din punct de vedere legal, or, argumentele invocate de apelant, poartă doar un caracter declarativ, formal fără a dispune de careva suport probatoriu și legal.

La 04 ianuarie 2016 Pavlic Valerii a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului se invocă că atît instanța de fond cît și instanța de apel nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Se mai indică în recurs că atît angajarea unui alt salariat în locul recurentului-reclamantului cît și inițial soluționarea cererii de demisie a acestuia urma să se efectueze începînd cu data de 05.09.2014.

În acest context menționează recurentul că ordinul de demisie nu a fost adus la cunoștință salariatului în ordinea prevăzută de lege. Ordinul de demisie nicidecum nu putea fi emis la data de 04.09.2014, cu atît mai mult că salariatul nu face parte din lista subiecților cu drept de demisionare imediată menționați la art.85 alin. (2) Codul muncii. Pe cale de consecință indică recurentul că actul de angajare a noului salariat în locul său este ilegal.

În conformitate cu art.434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei redactate. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, (f.d.103) a fost expediată părților, inclusiv recurentului copia deciziei instanței de apel motivate din 19 noiembrie 2015 pentru cunoștință, însă la materialele dosarului nu este dovadă de recepționare a acesteia. Astfel recursul declarat de Pavlic Valerii se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Pavlic Valerii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentei se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Pavlic Valerii, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Pavlic Valerii ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Pavlic Valerii, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru